

Duhovna misel - 23. jan. 2022

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

3. nedelja med letom - nedelja božje besede

Ker se je Sвето pismo porodilo iz občestva, ga je zato mogoče razumeti le v občestvu, ki je v Svetem Duhu skupaj na poti (syn-hu). Cerkev, ki se razume kot sinodalno občestvo, je tako najprimernejša branje in proučevanje Svetega pisma.

Papež Frančišek pripisuje moč za gradnjo občestva Božji besedi: »Božja beseda združuje verajoče in jih naredi za eno ljudstvo.« (Ottovo um 4) Svetlo pismo ima prav zaradi svojega izvora v navdihu Svetega Duha bistveno občestveni značaj, zato se ne more nihče zgolj kot posameznik dokopati do njegovega resničnega pomena, ampak mu je treba razodet v dialogu, v sprejemanju in vključevanju drugega. Jezus se je učencev nikoli ni učil kot posameznike v sinagogah in učilnicah, ampak v konkretnem življenju, ob jezeru, v čolnu, za mizo, kjer je z njimi jelo (Lk 5,29), lomil kruh in jim umival noge (Jn 13,5).

Prava molitev, branje in študij Svetega pisma je neke vrste proces prepoznavanja posameznika kot dela občestva utelešene Besede, ki je Cerkev na poti – kot sinodalna Cerkev.

Božja beseda se dogaja v odnosih, zato Luka v svojem evangeliju pogosto pripoveduje o srečanjih in skupnih obedih. V zaključku evanđelija se Vstali pridruži dvema učencema na poti v Emav, in se jima obvezuje, da jih razodene (24,30).

Čeprav sta učenca Svetlo pismo zelo dobro poznala, nista mogla kar se je z Mesijem zgodilo v Jeruzalemu, prepozнати Božjih sledi, moči in uresničenja Pisem. Potrebno je bilo nekaj več. Oči so se jih šele, ko sta ga povabila k sebi za mizo, ko »je vzel kruh, ga blagoslovil in jima ga dal« (24,30). Takrat sta tudi spoznala, da mora z nekom deliti in da torej potrebujeta občestvo, da bi to besedo lahko dojela. Zato sta se vrnila v Jeruzalem k enajsterim, kjer so skupaj obvezali Vstalega, ki »jim je odprl um, da so doumeli Pisma« (24,45). »Brez Gospoda, ki nas vanj uvaja, je nemogoče doumeti Sveto pismo, preden brez Svetega pisma ostane nedoumljivo tudi poslanstvo Jezusa in njegovega apostola.«

Tvit papeža Frančiška

Prosimo Gospoda za moč, da uganemo televizor in

Sveto pismo, da zapremo telefonček in odpremo evangelij. Ob tem začutili, da je Gospod blizu in da nam vlica pogum za življenjsko pot. Chiediamo al Signore la forza di spegnere la televisione e di chiudere il cellulare; di chiudere il cellulare e di aprire il Vangelo. Ci sentire il Signore vicino e ci infonderà coraggio nel cammino della vita (22. 1. 22).

Božja beseda nas približa Bogu. Vedno jo nosimo s seboj na vrati, jo vsak dan prebiramo. Tako bo med mnogimi besedami, ki prihajajo naših ušes, prišla do srca kakšna vrstica Božje besede (22. 1.).

Moliti skupaj, drug za drugega, in delati skupaj v ljubezni, drugim, za ta svet, ki ga Bog tako zelo ljubi: to je najbolj konkretni obraz polni edinosti kristjanov (20. 1.).

Ljubezen spreminja: ko redne stvari delamo z ljubeznijo, tem izredne (17. 1.).